

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 793: Công Đức Kinh này Thật Thù Thắng, Được Tam Bảo Mười Phương Hộ Trì, Được Hết Thấy Thiên Long Cung Kính

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 067)

Chuyển ngữ: Tịch Minh



【 Công đức của Kinh này thật thù thắng, được Tam Bảo mười phương hộ trì, được hết thấy Thiên Long cung kính. Người có thể thực hành được như vậy, chính là xả kỷ lợi tha (quên mình vì người), chính là đã mở được đạo nhãn, chính là đang quán chiếu Nhất Chân pháp giới, chính là đang thực hành hạnh bố thí ly tướng, làm lợi ích cho tất cả chúng sanh.】

Chúng ta xem đoạn văn này, vài câu trong đây thấy đều là lời chân thật, không có một câu nào chỉ là lời tán thán để khích lệ người khác, không phải vậy đâu! Quý vị mà nhìn nhận như vậy là sai rồi. Trong pháp chân thật thì không có sự sáo rỗng, hoàn toàn là giảng nói sự thật cho quý vị. Công đức thù thắng của bộ Kinh này, phần trước đã nói rất nhiều, đó chính là nguyên lý và nguyên tắc tu học của Bồ Tát từ lúc sơ phát tâm cho đến khi thành Phật, đều nằm ở trong bộ Kinh này. Mà nguyên lý nguyên tắc ấy, nói thật ra chỉ có hai câu: “Ứng vô sở trụ, nhi sanh kỳ tâm” (Nên không trụ vào đâu mà sanh tâm ấy), đây chính là cốt lõi của toàn bộ Kinh. Chúng ta xem bộ Kinh này thấy rất rõ ràng, rất minh bạch, từ bậc Tiểu thừa sơ quả Tu-đà-hoàn, ngài tu cái gì? Bất luận là tu pháp môn nào, nền tảng lý luận căn cứ vào đâu, chính là “vô trụ sanh tâm”; cho đến bậc Đại thừa chứng đắc Phật quả của Viên Giác, vẫn là “vô trụ sanh tâm”. Cho nên, bộ Kinh này là tinh yếu, là tâm yếu thành Phật của tất cả Như Lai. Sự thù thắng của công đức, không một ai có thể nói ra cho hết được, cho nên mới được Tam Bảo mười phương hộ trì; nơi nào có Kinh điển này, chính là nơi đó được Tam Bảo mười phương hộ trì.

Quý vị nếu như thấu hiểu được đạo lý này, nếu quý vị thực sự là người có tâm đại bi, quý vị hãy nghĩ xem mình có người thân, bạn bè ở nước ngoài, ở

phương xa hay không, quý vị hãy gửi tặng họ hai cuốn “Kinh Kim Cang”, “Kinh Vô Lượng Thọ”, chẳng phải là nơi đó liền có Kinh điển rồi sao? Họ có tụng đọc hay không thì khoan hãy bận tâm, đọc được thì càng tốt! Dù họ không đọc, thì nơi đó cũng có Phật Bồ Tát thủ hộ. Thường thường luôn giữ cái tâm này, đó chính là tâm đại từ bi. Trừ khi chúng ta không biết địa chỉ nơi ở của họ thì đành chịu; còn nếu biết địa chỉ, chúng ta đều nên cố gắng hết sức để gửi tặng. Hiện nay còn có cách phương tiện hơn nữa, chúng ta có thể gửi băng ghi âm. Có một số người ở nước ngoài sống đã lâu, ngay cả chữ Hoa cũng quên mất rồi, sách gửi đến họ xem không hiểu, nhưng băng ghi âm thì họ có thể nghe. Chúng ta gửi toàn bộ cả sách và băng ghi âm đến, họ đều có thể nghe được. Nếu như có được cơ hội tốt hơn, thì nên khuyên bảo họ nhiều một chút. Đừng khuyên bản thân họ, bản thân họ tuổi tác đã lớn, không muốn học nữa; nhưng họ luôn có con cái, có bậc cha mẹ nào mà không yêu thương con cái của mình chứ. Quý vị có thể khuyên họ, khuyên họ bảo con cái mình ở nước ngoài nên học tiếng Hoa, điều này dường như ngày nay cả thế giới đều công nhận, thế kỷ tiếp theo Trung Quốc sẽ trở nên hùng cường. Trung Quốc có 1,2 tỷ nhân khẩu, tiếng Hoa của Trung Quốc trong tương lai có thể sẽ thay thế tiếng Anh trên thế giới; con cái của bạn nếu không học tiếng Hoa, tương lai sẽ chịu thiệt thòi. Tiếng Hoa học như thế nào? Thông qua việc nghe băng ghi âm, đọc Kinh Phật, thì tiếng Hoa liền học được rồi, chữ Hoa liền nhận biết được rồi. Quý vị dùng phương pháp này để khuyên họ, quý vị nói rằng: bạn dạy con trẻ dùng phương pháp này để học tiếng Hoa, chính là một việc làm được bốn cái lợi (nhất cử tứ đắc), trong một sự việc mà có được bốn loại thu hoạch. Thứ nhất, học được tiếng Hoa; thứ hai, nhận biết được chữ Hoa; thứ ba, không chỉ nhận biết được chữ Hoa, mà Kinh văn vốn là loại văn ngôn văn (cổ văn) rất đơn giản, dễ hiểu, như thế là học được luôn văn ngôn văn, tương lai ngay cả sách cổ của Trung Quốc trẻ cũng có khả năng đọc hiểu; thứ tư, khai mở trí tuệ, học Phật khai mở trí tuệ. Nhất cử tứ đắc! Cho nên, phải thường thường nghĩ xem có những người bạn nào ở nước ngoài, ở phương xa, hãy đem những thứ này gửi đến cho họ, nhân tiện viết một bức thư nói cho họ biết về cái lợi ích “nhất cử tứ đắc” này. Nếu họ nghe thấy có được nhiều chỗ tốt như vậy, họ sẽ bảo con cái của mình, đôn đốc con cái của mình, thực sự dụng công học tập. Trẻ nhỏ nếu như đã học tập rồi, sẽ ảnh hưởng đến người trong nhà, sẽ ảnh hưởng đến người lớn, sức mạnh huân tập âm thầm (minh huân) thật không thể nghĩ bàn, đây chính là Phật lực gia trì.

Được hết thấy Thiên Long cung kính, Thiên Long quý thần chính là Thần Hộ pháp, nơi nào có Kinh điển, Thần Hộ pháp sẽ hộ trì, bảo hộ lấy nơi đó. Người nào y theo phương pháp này mà tu hành, Thần Hộ pháp nhất định sẽ bảo hộ người đó. Người này cho dù trong vận mạng có tai nạn, thì tai nạn đó cũng sẽ được hóa giải. Vì sao vậy? Vì người đó có công đức lớn.

Người có thể thực hành được như vậy, có thể y giáo phụng hành, có thể đi làm như vậy, đây chính là xả kỷ lợi nhân (bỏ mình vì người). Có thể thấy rằng việc xả kỷ lợi nhân này không khó làm, khó là ở chỗ quý vị có thường xuyên khởi cái tâm này, có cái ý niệm này hay không. Mỗi năm chúng tôi luôn đem những Kinh sách này in ra đến mấy triệu cuốn, gửi tặng hướng đến toàn thế giới, chỉ cần cung cấp địa chỉ cho chúng tôi, chúng tôi nhất định sẽ gửi tặng. Hy vọng mỗi vị đồng tu đều làm như vậy, thì khu vực chúng ta gửi tặng sẽ càng rộng hơn, liền tặng được nhiều hơn nữa. Kinh sách vận chuyển đến nơi này, mọi người nhận lấy, quý vị có thỉnh nhiều thêm vài cuốn cũng không sao, để đem tặng cho bạn bè, người thân của quý vị, chúng tôi ở đây không hề giới hạn một người chỉ được lấy một cuốn, thỉnh nhiều thêm vài cuốn cũng không hề gì. Nơi được gửi tặng càng nhiều càng tốt, tặng hết rồi chúng tôi sẽ mau chóng in tiếp. Đây chính là xả kỷ lợi tha. Đây chính là đã mở được đạo nhãn, đạo nhãn đã mở rồi, sẽ không còn tự tư tự lợi nữa, người ấy biết là phải làm lợi ích cho tất cả chúng sanh. “Chính là đang quán chiếu Nhất Chân pháp giới”, cũng không còn bị giới hạn trong một khu vực nhỏ bé của mình nữa, chúng ta cần mở rộng tâm lượng ra, phải biết làm lợi ích cho chúng sanh toàn thế giới, hơn thế nữa, còn phải làm lợi ích cho chúng sanh tận hư không, khắp pháp giới. Vì sao vậy? Khu vực này của chúng ta rất tốt, nhưng láng giềng xung quanh chúng ta không tốt, các nước láng giềng không tốt, nước láng giềng gặp nạn, thì ngày tháng của chúng ta trôi qua cũng rất khổ cực, không được thoải mái; chúng ta sống rất tốt, vài quốc gia láng giềng quanh chúng ta cũng đều rất tốt, thì chúng ta sẽ sống rất an tâm, phải hiểu được đạo lý này. [Ví như] Trái đất này của chúng ta đều có đang rất tốt, nhưng các tinh cầu khác xảy ra biến cố, thì chúng ta biết rằng trái đất này cũng sẽ bị ảnh hưởng. Bắt buộc các tinh cầu, tinh hệ khác cũng đều vận hành bình thường, thì nơi này của chúng ta mới được bình an vô sự. Đây chính là lý do vì sao trong Kinh thường giảng đến hư không pháp giới, hư không pháp giới vốn là một thể. Cho nên chúng ta phải phóng tầm mắt rộng ra, nhìn xa hơn, quán chiếu Nhất Chân pháp giới, Nhất Chân pháp giới chính là tận hư không, khắp pháp giới. Đây chính là chân thật đang thực hành hạnh bố thí ly tướng,

làm lợi ích cho tất cả chúng sanh, thật sự đã ly tướng rồi. Không vì bản thân mình, ngã tướng không còn nữa, ngã kiến không còn nữa; vì tất cả chúng sanh, tuy vì tất cả chúng sanh, nhưng không chấp trước vào cái tướng của tất cả chúng sanh, cho nên nhân tướng, chúng sanh tướng đều không còn nữa. Tuy rằng không ngừng làm (những việc lợi ích), niệm niệm tương tục (nối tiếp nhau), nhưng không chấp trước vào cái tướng tương tục, cho nên thọ giả tướng cũng không còn nữa. Đây chính là xa lìa bốn tướng, xa lìa bốn kiến (ly tứ tướng, ly tứ kiến), thật sự là đang làm công việc bố thí lợi ích chúng sanh.